

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τοῦ Κύριε ἐκέκραξα, ίστῳ μεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγίου Κλήμεντος.

Ὕχος β' Ὄτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκῶς Ἱεράρχα, ὥραιον ἡνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶν σὲ τιμώντων, Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητής, Πάτερ γεγονῶς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε, καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον, ναοὺς δὲ ἡγειρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἡς ἡγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλη τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρώς, ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἐφάς τρισμάκαρ, ἔδυς θανατούμενος, καὶ ἔξανέτειλας, Κλήμη πρὸς Χριστὸν ταὶς ἐκεῖθεν, λάμψει πλουσίαις ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἅγίου Πέτρου

Ὕχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ὑπερουνσίου Τριάδος τὸ ὄμοούσιον, διεκδικῶν Παμμάκαρ, ώς ἀκτίστου Μονάδος, Ἀρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ώς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μιαιφόνος ὄρμή, ἡ τῶν αἰμάτων χύσις, νὺν εἰς φροῦδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ιερῷ μαρτυρίῳ σου, ώς τοῦ παιδός Μωϋσέως ἔστη ρύνεν, τῇ ψηφῖδι τῆς Σεπφώρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοῦς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβών, ἐκατέροις κοσμούμενος, ἱερωσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοίς, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Τοῦ Ἅγίου Κλήμεντος

Τῆς τῶν παθῶν ὄχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ιερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίκας, διὸ σὲ τὸ κυρίως καὶ πρώτως Ὄν, ἐπὶ ταύτην εἴλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἔξαρχοντος, διὸ σὲ τὰ θεία μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διάδοχον καταλέλοιπεν ἄξιον, Μεθ' ὅν τὴν Ἑκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγῶν, μαρτυρικῷ τέλει πρὸς αὐτόν, ἔξεδήμησας, οἴα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος, οὗ τῆς Θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καθικέτευε, Ιερομάρτυς Απόστολε.

Καὶ νύν... Τῆς Ἔορτῆς

Ὕχος πλ. δ'

Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἅγίων, ώς ἡγιασμένη, Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοί, Τὰ οὐράνια πάντα ἔξεστησαν, ὄρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν, Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ τῆς Ἔορτῆς Προσόμοια.

**„Ηχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων**

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον, Παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς, τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Άπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς Άπενεχθήσονται σοι

Διανοιγέσθωσαν πύλαι, πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαράν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι, Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Άπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὅντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἥ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῦ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

**Δόξα... Τοῦ Άγίου Πέτρου
„Ηχος δ' Ανατολίου**

Χειρὶ Θεοῦ χρισθεὶς εἰς ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμέτοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοὺς εὐαγγελικοὺς ἔξειθρεμας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινός Ποιμῆν, καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθείς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεστας, τοῦ λαοῦ προθυόμενος καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος, Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Τῆς Έορτῆς „Ηχος πλ. δ'

Ο Δαυΐδ προανεφώνει σοὶ Ἀχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ, ἐν ᾧ τῷ πέρατα σήμερον ἐօρτάζοντα, δοξολογούσι σε πανύμνητε, ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ, Ο Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβῶν σὲ Δέσποινα, καὶ τὰ Ἀγια τῶν Αγίων ἀγάλλοντι, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ὀδαῖς ἐκβιοώμεν σοί, Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Απολυτίκιον τῶν Αγίων

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκιαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταὶς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

**Δόξα... Καὶ νῦν...
Τῆς Έορτῆς „Ηχος δ'**

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις, ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοὺς πᾶσι προκαταγγέλλεται, Αὕτη καὶ ἡμεῖς μεγαλοφόνως βοήσωμεν, Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα
„Ηχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον**

Εὐφροσύνης σήμερον, ἥ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἄπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Έορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα, Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα
„Ηχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ**

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μέτ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως, ἦν Ἀγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς καὶ πάντες οἱ Πιστοί,

μακαριοῦσιν ἀεί, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι τάυτη, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνή, Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν ἔνα κανόνα τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῶν Ἅγιων τους παρόντας δύο.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θείας σὲ Κλῆμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω. Ἰωσήφ.

‘Ωδὴ α' Ἡχος δ'

«Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ Λόγον ἐρεύξομαι τὴ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὁφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου θεότητος, καὶ θείαις λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότησι, τὴν ζοφώδη μου, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ύμνησω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύματος Ὄσιε, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὃς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψίαν νοούμενον, Κύριον, Μακαριώτατε.

Ἴστιο πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς πανάριστε, καὶ τὸν ἄευδιον, κατέλαβες λιμένα, της ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Ἄγιασον Δέσποινα, τὴν Ταπεινήν μου διάνοιαν, ἡ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, Θεοχαρίτωτε.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου Πέτρου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον. **Θεοφάνους**

‘Ωδήα’ Ἡχος πλ. δ'

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν θαλάσσῃ Ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ὥδην ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται».

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμὸν μοὶ παράσχου, ταὶς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμυημένος, καὶ ἱερωσύνη λαμ πρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι' αἴματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελές ὥσπερ ἀνάθημα, τὴ σεπτὴ Ἐκκλησία, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης Μακάριε.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀϊδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ύμνοῦμεν σε.

Τοῦ Ἅγιου Κλήμεντος

‘Ωδὴ γ'

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς ἐνυποσάτῳ σοφίᾳ Χριστέ, οὐ γὰρ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε».

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τοῦ Θεοῦ ὡδήγησε γνώσεως, ὁ τοῦ κόσμου διαυγής, καὶ καθαρώτατος ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμάσιος, Θεομακάριστε.

Σταγόσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμός, ναμάτων πλήρης τοῦ

Πνεύματος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, Θεομακάριστε.

Ἐν χείλεσί σου, ἔξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἔβλυσας κρουνούς, θεογνωσίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατίρδευσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον

Κυριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, τὸν Σωτήρα τοῦ παντός, αὐτὸν δυσώπει σωθήναι με, πάθεσιν ἑκάστοτε περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἅγιου Πέτρου

Οὐκ ἔστιν ἄγιος

Ἀνῆλθες ὄχούμενος τῷ σῶ σῶ αἴματι, ὃς ἐν ἄρματι Ὁσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσελήλυθεν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὗρες Μακάριε, ἐνθα στεφανηφόρος χορεύων ἵκετευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως φοῖνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος, ὃς ἐλαία κατάκαρπος, ὥφθης θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὃς σμύρνα καὶ λίβανος, ὃς μύρον εὐώδεστατον.

Θεοτοκίον

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵκετευε τοῦ σωθῆναι ἡμάς.

Ο Εἱρμὸς

«Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὃς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὃς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμεῖς πᾶσα κτίσις, οὐκ ἔστι σοὶ ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε».

Κοντάκιον τοῦ Ἅγιου Πέτρου Ὕχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν ἘΚκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἡθλησας, Θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας, ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες, Ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν, Χαίροις ὃ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ο Οἶκος

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύδοντες πορευθῶμεν τῷ νοϊ, καὶ κατίδωμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέντα, πῶς εἰς θυσίαν ἔαυτὸν τίθησιν ὃς πρόβατον ἄκακον, οἱ ἐράρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἀγίαν κάραν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν, ἡ τρυφήσαντες νύν, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν, Χαίροις ὃ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ ἄγίου Κλήμεντος Ὕχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ως πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομή, ὡραίους ἐξήνθησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος, ἀεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας, ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, Ἱεράρχα πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ἅγιου Πέτρου, ὅμοιον

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποίμνης ἐπὶ νομάς, εὐζώους ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου, ἀπελάσας Ἄρειον, ὃς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντα ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν, ὅθεν τὴν ψυχήν σου δεδωκὼς ὑπὲρ ταύτης, ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὃς ὁ Κύριος ἔφησεν, Ἱεράρχα μακάριε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νύν... Τῆς ἑορτῆς Ὕχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήγθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν, Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὃς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός, Μεγάλη ὄντως ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἅγίου Κλήμεντος

Ωδὴ δ'

«Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἔλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τὴν ἀκηράτω παλάμη καὶ διεσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου».

Λαμπρυνθείς σου τὴν καρδίαν, ταὶς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέστι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας, τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας τῶν εἰδωλομανῶν Ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ώς κλῆμα, ἐκβλαστάνει σὲ ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμάκαρ, φέρων ἐπιγνώσεως βότρυνας, ἐν τοῖς ληνοὶς μαρτυρίου οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων, πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένω, Λόγῳ μακαρίσαντι Πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκάλυψιν, ἐκ Πατρὸς οὐρανίου σαφῶς, ώς θερμότατον.

Θεοτοκίον

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορὰ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, Ἀχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε, ὡς κραυγάζομεν, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ἅγίου Πέτρου

Ἐξ ὄρους κατασκίου

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μονὰς τὰς ἄνω θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμπων αἴματι.

Ὦμβροις καὶ κρουνοὶς τῶν σῶν αἵμάτων Μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἥφαντισας τὴν ὁμίχλην, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τὶς Πέτρος ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοὶς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότου σου Πανόλβιε.

Θεοτοκίον

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε, Χαῖρε ἡ χαρὰν κυήσασα τῷ κόσμῳ, Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τοῦ Ἅγ. Κλήμεντος

Ωδὴ ε'

«Ἄσεβεῖς οὐκ ὅψονται τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντες, ἀνυμνούμεν σε Φιλάνθρωπε».

Μαρτυρίου αἴματι φοινίξας ἰερῶς, τὴν στολήν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν Ἔνδοξε, ἐναπετέλεσας, μεθ' ἣς εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἅγιων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τυθεὶς προσήνεξαι, τούτω ώς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Ρώμης προεδρεύσαντα, ώς Πέτρου φοιτητήν, καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱεράν, ἱερῶς ποιμάναντα ὡς Ἱερώτατε, ἡ Σιών ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταὶς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι,

εύσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὃς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἅγίου Πέτρου

‘Ορθίζοντες βιώμέν σοὶ Κύριε

Τὴ πέτρα ἐρεισθεὶς τὴ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Τομφαία τὴ φλογίνη τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τὴ θεία ψήφω κατέσφαξας.

Ίσχῡ κρατυνόμενος Ἔνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἔχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχυν Κατεπάτησας.

Θεοτοκίον

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἅγίου Κλήμεντος

‘Ωδὴ ζ’

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνάς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μὲ
ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Τοποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ως ἔμψυχον, τῆς Τριάδος
οἶκον, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὄχυρωμα ὅλον συνέτριψας, Ἱεράρχα
Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας, τὸν τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ως νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἔχθροῦ τὰ παλαίσματα,
Ἴερομαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρί σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι'
εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἅγίου Πέτρου

Χιτώνα μοὶ παράσχου

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος, τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω
Παμμακάριστε.

Ὄλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτήν, σαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσίαν διὰ σὲ γενομένῳ
Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθείς, Πνεύματι κινούμενον, ὅργανον γέγονας, μελωδῶν Θεοφάντορ τὰ
ἀπόρρητα.

Θεοτοκίον

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ
καταγγέλλομεν.

‘Ο Εἰρμὸς

«Χιτώνα μοὶ παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ως ἴματιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Κοντάκιον τῶν Ἅγίων

‘Ηχος δ’ Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στῦλοι ως ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ
πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἄπαντας.

‘Ο Οἴκος

Ἀπεριτρέπτω καὶ στερρὰ σεπτὴ ὁμολογία οἱ λάμψαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον

χαιρούσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὥραῖον ὅντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοὶς τῆς θεογνωσίας, Πέτρος τε, ἡ ἐδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος, Αμφότεροι τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοί, οἱ βοηθοῦντες τοὶς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βοῶντας, Ὅμοι πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἄπαντας.

Συναξάριον

Τὴ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ρώμης.
Στίχοι

- Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὸν ἀγκύρα,
- Πρὸς Χριστὸν ἤκει, ἀγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
Στίχοι

- Ἀρρηκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος,
- Ὁς εἰδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἀγνος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
Στίχοι

- Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες,
- Ψυχὴν ἀπάξαι Μάλχε τὴν σὴν Κυρίω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
Στίχοι

- θεὶς πάντα πόρρω Καρίων ψυχῆς κάραν,
- Ἡθλησε νῷ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἀγιος Ἐρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
Στίχοι

- Απάρας Ἐρμόγενες ἀνθρώπων γένους,
- Κατήσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἀγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.
Στίχοι

- Φιλούμενον τέμνουσι καὶ Χριστοφόρον,
- Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἀγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς τῆς εἰσόδου πηλῷ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχοι

- Μάτην ὀπὴ ώς κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις.
- Εὐγενίῳ γάρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἀγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται.
Στίχοι

- Ὁ Προκόπιος «Ως ἐγὼ Χριστοφόρε,
- Θοῦ καὶ σύ, φησίν, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα».

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τοῦ Ὅσιου Πατρὸς ἡ μῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρᾳ ἀσκήσαντος, ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς Ανατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθων κατώκησεν ἐν τῇ ῥήθειση Πέτρᾳ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχοι

- Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάκαρ σε ξίφει,
- Δῶρον Θεῷ φέροντα αἷμα τραχήλου.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἅγίου Κλήμεντος

‘Ωδὴ ζ’

«Οὐκ ἔλάτρευσαν τὴ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως, πὺρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθεῖας Σοφέ, πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκ τῆς Ρώμης τὰς ἀλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὄρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἐνθα διήνυσας, τὸ μαρτυριον, καὶ τοὺς στερροὺς ἀγώνας σου, τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὕφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἐνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ο τοὶς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγγε, ἐκ σου ἀρχὴν χρονικήν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, παραπτώματα, τῆς συμπεσούσης Ἀχραντε, τῶν βροτῶν ῥευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἅγίου Πέτρου

Παῖδες θεοσεβεῖς

Βίω θεοπρεπῆ λελαμπρυσμένος, καὶ θείω φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βιῶν Σοφὲ τῷ ποιήσαντι, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἴνα περιφανῶς εὐαρεστήσης, Χριστῷ τῷ Θεῷ Θεομακάριστε, ταὶς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας, ἐκουσίως ψάλλων πανόλβιε, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

“Ολος πεφωτισμένος ἡξιώθης, ἵδεν τὸν Χριστὸν σοὶ προμηγύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν Ὁσιε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ Θεοτόκε, ὁ οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νύν, πνοὴν πᾶσαν νεύματι, ψάλλουσαν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἅγίου Κλήμεντος

‘Ωδὴ η’

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἔνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω κατοικεῖς, Ιεράρχα βασίλεια.

Συνετάφη σοὶ Μάρτυς πολύαθλε, τὰ κλοιὰ οἵς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος, Ιεράρχα κραυγάζων, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος, καὶ ὅδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος, θαυματουργία κρείττονι, δωρουμένη ὠράθη, ἐνθα τὸ θεῖον, Ιεράρχα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχήν μου τοὶς πάθεσιν, ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἐλόμενος, μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταὶς ζωηφόροις, καὶ σεπταὶς καὶ ἐνθέοις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον

Ωφρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θεάματος ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σάρξ ἀτρέπτως φαίνεται, καὶ θεοὶ μὲ δι' οἴκτον, καὶ τὴν τεκοῦσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἀγνεύουσαν.

Τοῦ Αγίου Πέτρου

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίω

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἄρειου, κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν Πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πέτρος ὥφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος, στῦλος Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε, Πέτρε θεοφόρε, καὶ ιερουργός τε, τῶν θείων μυστηρίων.

Ἐμυήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεορρῆμον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον

Μετὰ τόκον, Παρθένος διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίω δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Αειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Αγίου Κλήμεντος

΄Ωδὴ θ'

«Εῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν, σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ίδού σὲ χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλήμη ἔνδοξε δεξάμενοι, πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως, μεθ' ὃν συνεπευφραίνονται Μάρτυρες, Απόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ώριμὸν σὲ βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τὴν τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀθεϊας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ιαμάτων θεία ρεῖθρα, δι' ὃν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ θεοφεγγὴς καὶ ιερὰ καὶ εῦσημος, καὶ ἀγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεὴς καὶ φωτοφόρος ἐφέστηκεν ἡ μνήμη σου Ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχᾶς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βροτείαν εἰληφότα, καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἔνωσιν, ἀπόρρητον δι' οἴκτον ἀμέτρητον, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Αγίου Πέτρου

Τὸν προδηλωθέντα

Τὸν προορισθέντα ἀγίως ιερατεύειν, καὶ ιερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Τάβδω στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ιερουργήσαντα, καὶ ιερουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσίαν, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Όλη συγκραθέντα τὴ αἴγλη τὴ τῆς Τριάδος, καὶ τῶ φανοτάτω ταύτης ἐνηδόμενον φέγγει, καὶ ἥμίν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοὶ ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν, ὡς γὰρ ἵεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας, ταὶς σαὶς ἱκεσίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νὺν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ο Εἱρμὸς

«Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἅγιων

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Νὺν εὕστημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τοὺς εὐκλεεῖς διαδόχους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἄμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας, ὃν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ξορτῆς

“Ἡν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν, σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἅγιων, ἀνατραφῆναι Κυρίω.

Εἰς τὸν Αἴνους, ίστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἅγιων.

Ὕχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνόν, τὸν θείου Πνεύματος Σοφὲ καταγώγιον, τὸ κλῆμα τὸ ταὶς ἀρδείαις, ταὶς μυστικαὶς γεγονός, εὐθαλὲς παμμάκαρ καὶ πολύφορον, ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτηρίου, γλεῦκος ποτίζον, καὶ εὐφραῖνον ἐκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας πανόλβιε, Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγή, ὁ τῶν ἀρρήτων ἐρμηνεὺς γραφικώτατος, ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων, τῆς Ἐκκλησίας στερρός, στῦλος τε καὶ βίος ἀπερίτρεπτος, κανὼν ἀκριβέστατος, μυστογράφος σοφώτατος, εὔστομος γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη καὶ δίστομος, ὅργανον τὸ ἡδύφθογγον, ὁ νοὺς ὁ οὐράνιος, Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ιεράθλων ἐδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐχων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπεριτέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευτὴν Παμμάκαρ καὶ τὸν θάνατον, δι' οὗ τῆς ἐνθέου, μακαριότητος ἔτυχες καὶ τῆς γλυκείας, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἡξίωσαι, Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, ιεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων ιερωσύνης στολή, καὶ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστης Χριστῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμενος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον, ὃν ὡμολόγεις, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, καὶ συνάναρχον, τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον, Ἀρειον τὸν δυσώνυμον, ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσάπαν, τῆς τῶν πιστῶν ὄμηγύρεως, καὶ νὺν ἐκδυσώπει, Πάτερ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὕχος δ'

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται, Σήμερον τὰ τῶν Ἅγιων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὃν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριηλ ἐκβοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εις τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Φῶς σὲ τὸ τριλαμπές, ἀνάψαν Θεοτοκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφὴν σοί, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Άπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς Άπενεχθήσονται σοι

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαυΐδ, ἐβλάστησας Παρθένε, Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοὶ ἐβόα, Θεὸν δὴ τέξῃ πάναγνε.

Στίχ. Άπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀγθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως

Εὗγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, ἀφ' ὃν Ἀγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νὺν τῷ κτίστῃ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὄμοιον

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρίαν ἀπειράνδρως, Ἀγνὴν τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἣς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυτις.